

RECENZE: Rokenrol veteránů. Bohdalová s Kňážkem vzdávají poctu čistotě

11. února 2020 0:58

Čisté; to je nejtrefnější přívlastek představení *Gin Game*, které v premiéře uvádí pražské Divadlo Na Jezerce. Nic tu neruší, nic nepřechází, nic nedráždí, nic neschází, a hlavně nikdo si nekrade potlesk pro sebe.

Jiřina Bohdalová a Milan Kňážko předvádějí příkladnou partnerskou souhru, až se nechce věřit, že spolu stojí na jevišti poprvé.

Hra amerického autora D. L. Coburna, která v roce 1978 získala Pulitzerovu cenu, se nejprve objevila na Broadwayi s Humem Cronynem a Jessicou Tandyovou, s nimiž vznikla i televizní verze. U nás v ní zazářili Blanka Bohdanová s Josefem Somrem a ze současných scén metropole ji má na repertoáru třeba Vršovické divadlo Mana.

Pro dramaturgy má text spoustu výhod: je nadčasový, obecně platný, srozumitelný napříč zeměmi i generacemi, zábavný, nikoli však povrchní, a v neposlední řadě produkčně nenáročný. Odehrává se totiž v jediném prostředí, u karetního stolku v domově důchodců, a zaměstná pouze dva herce – ovšem od nich pak žádá maximum.

Bohdalová s Kňázkem je odevzdávají, aniž by se nechali svést k líbivému estrádnímu dryáčnictví. Uměřeností výrazu fascinuje zejména Bohdalová, jejíž postava má rysy zakřiknuté slušné putičky, zatímco Kňázkův hrdina si zakládá na velkohubé chlubnosti, jež se v záchvatech vzteku mění ve vděčnou kadenci kleteb a nadávek. Ale ani jeden z nich afekty nepřeměňuje v efekty, i v nejvypjatějších hádkách mezi nimi panuje tichá něha; žádná laciná milostná linka, nýbrž náklonnost dvou osamělých lidí, kteří si takříkajíc zbyli a marně nalhávají sami sobě i jeden druhému, jak báječný měli život.

Vtipný dialog s bolestnými náznaky přitom dvojice vede jakoby mimochodem, během partií hry, kterou on ovládá, ovšem ona, ač začátečnice, neustále vyhrává. Zprvu nevěřicně, pak radostně, posléze plaše a nakonec s obavami, že poraženému přivodí další trauma. Princip rychle pochopí i divák, který jaktěživ nedržel karty v ruce, ale nepotřebuje znát pravidla, aby si vychutnával nekonečné odstíny hlasu, jimiž Bohdalová hlásí vítězné „Gin!“. A při rokenrolovém tanečku dvou veteránů se tleská i smeká.

Režisér Radek Balaš do děje zapojil ještě milou, ač zbytečnou epizodu uklízečky, jinak se však spoléhá na přirozený vkus, cit a důstojnost ústředního páru. Naprosto oprávněně.

Mirka Spáčilová pro idnes.cz